>8my> (53 NJ)

 7

 1

 1

 2

 3

 1

 9

 3

 1

 9

 3

 1

 9

 3

 1

 9

 3

 1

 9

 3

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

 4

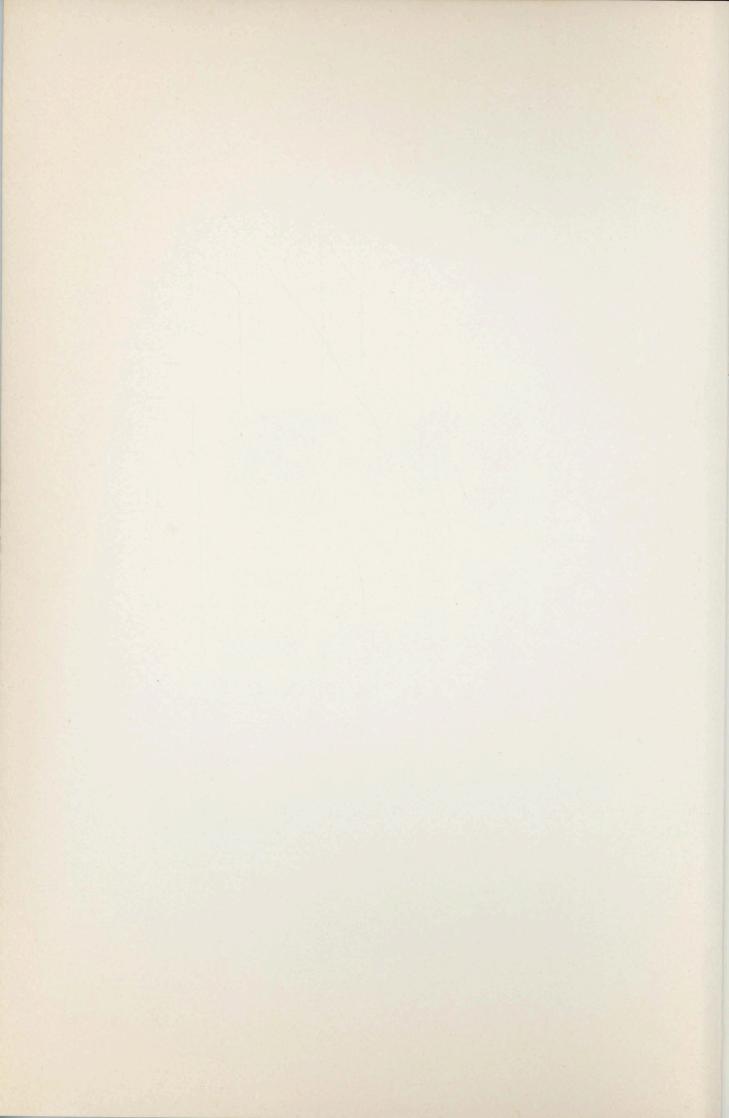
 4

 4

 4

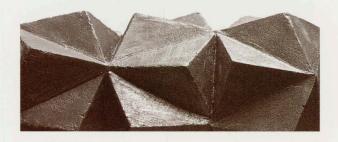
 4

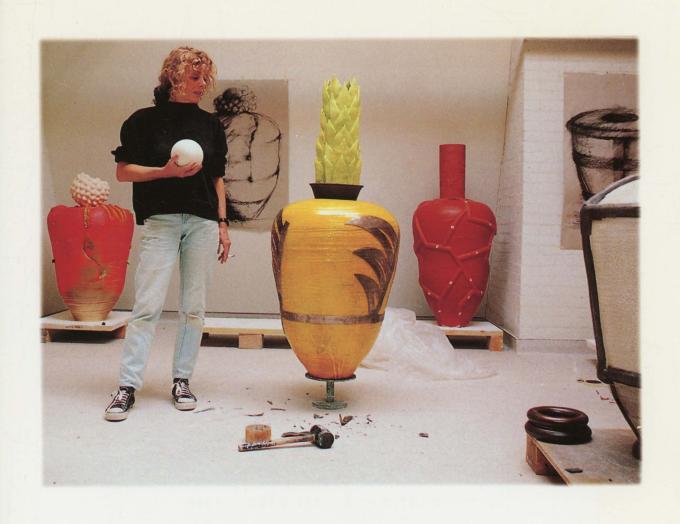
 <t

תערוכות

1993 - מוזיאון ישראל, ירושלים 1994 - קגלבנן גלרי, סטוקהולם, שוודיה 1995 - קמרס גלרי, בורגהולם, שוודיה

רב תודות למר רוברט וויל שבאדיבותו התאפשר לי להציג את עבודותי בשוודיה ולהוציא לאור קטלוג זה.

עיצוב גרפי: רועי קורן, ענת זבצקי צילום: אברהם חי הפקה: קונטור הפקות

1995 © כל הזכויות שמורות ללידיה זבצקי ת.ד. 8076 ירושלים 91080 טל׳: 02-660087

הכדים הגדולים - הסדרה כהרפתקאה

סדרת הכדים של לידיה זבצקי נוצרה בירושלים ובהולנד בין השנים 1994-1992.

לידיה זבצקי נוהגת ליצור עבודות בסדרות. הגיוונים בתוך הסדרה נולדים תוך כדי עבודה ונובעים מהתהליך עצמו. הסדרה מסתיימת ברגע שזבצקי מרגישה שהיא חוזרת על עצמה.

זבצקי מתיחסת לסדרה כהרפתקאה של גילויים, שאין לדעת את סופה. היא עובדת באופן אינטואיטיבי. כל כד משקף מצב רוח שונה. הכד אינו מתוכנן מראש וצורתו הסופית נקבעת תוך כדי התפתחות העבודה. לזבצקי חשוב להשאר בתחום המדיה היא מדגישה את מאפיני המלאכה המציינים את העבודה בקרמיקה ומוצאת בה מגוון גדול של חומרים וטכניקות הדורש ידע. תהליך ההתמודדות ומציאת פתרונות לבעיות הטכניות הינו מקור לא אכזב לרעיונות המתבטאים בתוצאה. מכל כד

עולות מסקנות אשר מובילות לכד הבא.

בסדרת הכדים הגדולים חוזרת לידיה זבצקי למקורות הקרמיקה בכלל ולמקורות התרבות שלנו בפרט. בראשית דרכה המקצועית עבדה כרפאית כלים ארכאולוגים שנמצאו בחפירות. בסדרת הכדים שלה אנו מוצאים כלים דמוי כלים עתיקים, (כד רקו מספר 1 ומספר 2).

כדים אלו הם ביטוי לדיאלוג בין עבר והווה. הכדים העתיקים נועדו להיות שלמים ושימושיים, כשנשברו הסתיים תפקידם, ובמשך תקופה הארוכה היו קבורים מתחת לאדמה, בתהליך החפירה והרפאות הם שוחזרו וזכו לחיים חדשים. הכדים שיצרה זבצקי נולדו שבורים, מתוכננים ומטופלים כדי להוסיף עוצמה ודגש עכשוי. האמנית הוסיפה פס מתכת בין חלקי הקרמיקה כדי ליצור תחושה של כח.

חמישה מסדרת הכדים הגדולים שהוצגו בתערוכה במוזיאון ישראל, ירושלים, מוצבים בתצוגת קבע בבנין החדש של עירית ירושלים שנחנך ב - 1994. בצד כד בהשראה ארכאולוגית מוצגים בבנין כדים גדולים מחפירות ארכאולוגיות בירושלים ובישראל. בעזרת הקירבה הפיזית מוזמן הקהל המבקר בבנין להשתתף בדיאלוג בין העבר הרחוק והיצירה העכשווית.

זבצקי מתענינת זמן רב בהיסטוריה של הקרמיקה במזרח הרחוק. היא מוצאת אותה מרגשת בפשטותה, אך בעלת כח ועוצמה פנימית רבה. בכלים טקסיים בקברים מדינסטית טאנג מצאה האמנית ענין בגלזורות הרעילות שהסינים נמנעים משימוש בהן בכלים שימושיים, ואהבה את נזילות הצבע. בסדרת הכדים הגדולים היא משתמשת בצבעים הרעילים ובנזילות בחלק מן הכדים. הכד הירוק שיצרה בהשראה סינית מוכיח חופש רב בשילוב המקורות, הבא לידי ביטוי בעיטור עלי גפן שמקורם בתרבות ים-תיכונית.

הכדים הגדולים של זבצקי בנויים משני חלקים: גוף הכד והראש. האמנית מצאה ענין מיוחד בשילוב וקישור בין הצורות. הכד הוא יצירה עם שני קצוות השייכים ולא שייכים אחד לשני.

רעיון זה הוליד עושר של צורות ושילובים. את חלקם

ניתן לתאר כצורה שנולדה מצורה. בחלקם נוצר מתח, ניגוד והפתעה בין החלק העליון וגוף הכלי.

לכותרת שבראש הכלים תפקיד חשוב והוא משפיע רבות על תדמיתו הסופית של הכלי.

זבצקי מוצאת אנלוגיה בין חלקי הכד ובין רוכבי הסוסים משושלת טאנג. בין הסוס והדמות הרוכבת עליו יש שיכות ברורה

ויחד עם זאת כל דמות מושכת לכיוון אחר. בכמה מן הכדים כמו כד ה"אבן" הכותרת דומה לגוף כיוון שזבצקי הרגישה שאלמנט שונה בכותרת יצור במקרה זה קושי בהתחברות החלקים ואילו האלמנט "המסותת" בכותרת תורם להרגשת שלמות הקומפוזיציה.

הכותרת הינה לעיתים בעלת צורה גאומטרית אבסטרקטית. לעיתים צורתה ניתנת לזיהוי כפרח או פרי כמו בכד עם כותרת האננס.

בכמה מן הכדים הכותרת משחררת את הכד מרצינות יתר. הכדים שנוצרו בהשראת כדים עתיקים נותרו חמורים יותר והאמנית החליטה לותר על צרוף הכותרת ולהוסיף צילינדר כתחליף לראש. בכד "מומינטרול" שצבעו כתום וצהוב עם כותרת דמוית ענבים יש תחושה של כח פנימי המתפרץ החוצה בכמה נקודות תורפה.

כמו הכותרות, שצורתן מתחילה בפיגורטיבי ומסתיימת במופשט, חלקן יוצר שילוב הרמוני וחלקן מהוות קונטרסט

לגוף הכד, כך גם הכדים מיצגים קשת שלמה, החל מכדים המתקרבים למקורות וכלה בכדים המרוחקים מאוד מן המסורת הקרמית. הכדים שצבעם מט קרובים יותר לעולם האמנות והמבריקים מתקרבים למסורת העשירה של הקרמיקה.

גודל הכדים יוצר ריחוק מכלים שימושיים. הכדים אינם פונקציונלים. זבצקי אינה מרגישה בצורך ליצור כלים שימושיים. מצד שני היא מקבלת ברצון ומתוך בחירה את המגבלות והמשמעת הנובעת מהבחירה לעבוד בחומר. אין היא מעדיפה חופש יצירה מוחלט כמו בתחום הציור והפיסול. היא מרגישה צורך במסגרת פעולה כמו בסדרת הכדים המחייבת התיחסות לצורה, למסגרת הכד ולנפח.

כל כד בסדרה הינו יצירה פיסולית העומדת בפני עצמה לכל אחת מהן תכונות יחודייות. את הסדרה כולה

> מאפינת נוכחות תלת מימדית מרשימה, צבעוניות נועזת ופתרונות קומפוזיצ-יוניים מקוריים.

> תוך כדי הוראה באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל מתעוררות שוב ושוב שאלות של התלמידים על מהות המקצוע בשלהי

המאה העשרים כאשר ניתן ליצור בתהליך תעשיתי פשוט, יעיל וזול יותר את הכלים שבמשך אלפי שנים יצרו קרמיקאים. כתוצאה מההתלבטות גולשת הקרמיקה לכיוון של אוביקטים לא פונקציונלים. הכלים עוברים מטמורפוזה מאומנות לאמנות. התחושה של לידיה זבצקי היא שביצירת כלים מחומר יש משהו סנטימנטלי ולא רלבנטי. אין צורך בצידוק פונקציונלי כדי ליצור כד. יצירתו אמורה לענות על סוג אחר של צרכים שיגרמו הנאה, בשונה מטכנולוגיות אחרות ותחומים שונים של אומנות.

תהליך היצירה הוא אותו תהליך כמו לפני אלפי שנים והדבר נכון גם לגבי החומר. זבצקי שואפת להעניק לכלים שהיא יוצרת מימד נוסף. תחושתה היא שהחומר והתהליך הקרמי מספק לה אתגר שהיה יכול למלא תוכן לעוד תקופת חיים מלאה ופוריה. מניעה אותה השאיפה לגלות מה ניתן לעשות בחומר ובתהליך שלכאורה כבר נפתרו ומוצו בתקופות היסטוריות. עבודתה מצליחה לעורר

בצופה אותה סקרנות שדוחפת את זבצקי ליצור באינטנסיביות, עושר צורות, תכנים וצבעים.

סדרת הכדים הגדולים היא הרפתקאה מוצלחת, מעוררת גירויים ומפרה. אנו מחכים בסקרנות רבה לסדרה הבאה.

דר' מיכאל לוין

פרופ׳ לידיה זבצקי

1937 נולדה בפולין

השכלה

1960 אוניברסיטת וורוצלב, פולין - M.A. במשפטים.

1965 אקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, ירושלים.

הוראה

מרצה באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, מחלקה לעיצוב קרמי.

1976 התמנתה לפרופסור בבצלאל.

197 מרצה אורחת בסדנאות ברחבי קנדה.

1982 מרצה אורחת ב"מק-גרוגר" - בית ספר לאמנות, טוומבה, אוסטרליה.

1987 התמנתה לראש המחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל, ירושלים.

מרצה אורחת ב״קונסטפאק״ - קולג׳ אוניברסיטה 1994 לאמנות, סטוקהולם, שוודיה.

פרסים

1965 פרס לסטודנט מצטיין, אקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, ירושלים.

פרס ראשון ושני לעיצוב מנורות, משרד המסחר 1970 והתעשייה.

פרס ראשון בתחרות "אובייקטים מוארים", בית אות המוצר, ירושלים.

1990 פרס ירושלים לפיסול וציור.

פרס (מענק) סנדברג למחקר ופיתוח, מוזיאון ישראל, ירושלים.

1994 מילגה מטעם קרן תרבות אמריקה-ישראל.

1994 הזמנה אישית ומילגה ל-3 חודשי עבודה במרכז אירופי לקרמיקה, הרטוגנבוש, הולנד.

תערוכות יחיד

1967 גלריה "משכית", תל-אביב.

1974 בית האמנים, ירושלים.

1977 מוזיאון הארץ, תל-אביב.

1979 בית האמנים, ירושלים.

1981 גלריה "יפו העתיקה", יפו, תל-אביב.

1984 גלריה "אלף", תל-אביב.

198! "קונטמפוררי פורצלן גלרי", ניו יורק, ארה"ב.

1988 בית האמנים, ירושלים.

1988 גלריה הורס ריכטר, יפו, תל-אביב.

1991 גלריה בית נגב קרמיקה, רמת-גן.

. מוזיאון ישראל, ירושלים 1993

. גלריה "עיצוב אחר", תל-אביב

1994 מרכז אירופאי לקרמיקה, הרטוגנבוש, הולנד.

1994 גלריה קגלבנן, סטוקהולם, שוודיה.

199 גלריה קמרס, בורגהולם, שוודיה.

תערוכות קבוצתיות נבחרות

1970 "קרמיקה 70", מוזיאון תל-אביב.

1972 מוזיאון ויקטוריה אנד אלברט, לונדון, אנגליה.

1973 "קרמיקה 73", מוזיאון הארץ, תל-אביב.

1974 תחרות בינלאומית לקרמיקה, פאנצ'ה, איטליה.

1977 עיצוב ישראלי, מילנו, איטליה.

. "פיסול", מוזיאון תל-אביב.

1983 מרכז פומפידו, פריט, צרפת.

. "דומם", מוזיאון תל-אביב.

. 1985 תערוכת אמני ירושלים, גרנד פלה-פריס, צרפת

1986 גלריה וירג׳יניה בראייר, סן פרנציסקו, ארה"ב.

1988 ״קרמיקה בינלאומית״, קיוטו, יפן.

1988 – 40 מישראל - פיסול ורישום עכשוי, ברוקלין מוזיאון, ניו יורק, ארה"ב.

1989 ״קרמיקה בינלאומית - מינו 89״, מינו, יפן.

1989 ״קרמיקה ישראלית״, גרמניה, פולין, בלגיה.

. אומנות עכשוית מישראל, ברביקן סנטר, לונדון, אנגליה

1991 טרינלה בינלאומי לקרמיקה, סופוט, פולין.

1994 עיצוב ישראלי עכשוי - מוזיאון לאומי לאמנות מודרנית, טוקיו, יפן.

1994 פיסול ישראלי בתפן (ארטיפקס) המוזיאון הפתוח, תפן.

1994-5 אמנים ישראלים - גלריה בוויג, הנובר, גרמניה.

אוספים

מוזיאון ישראל, ירושלים.

המוזיאון הפתוח, תפן.

קרן קרב, ירושלים.

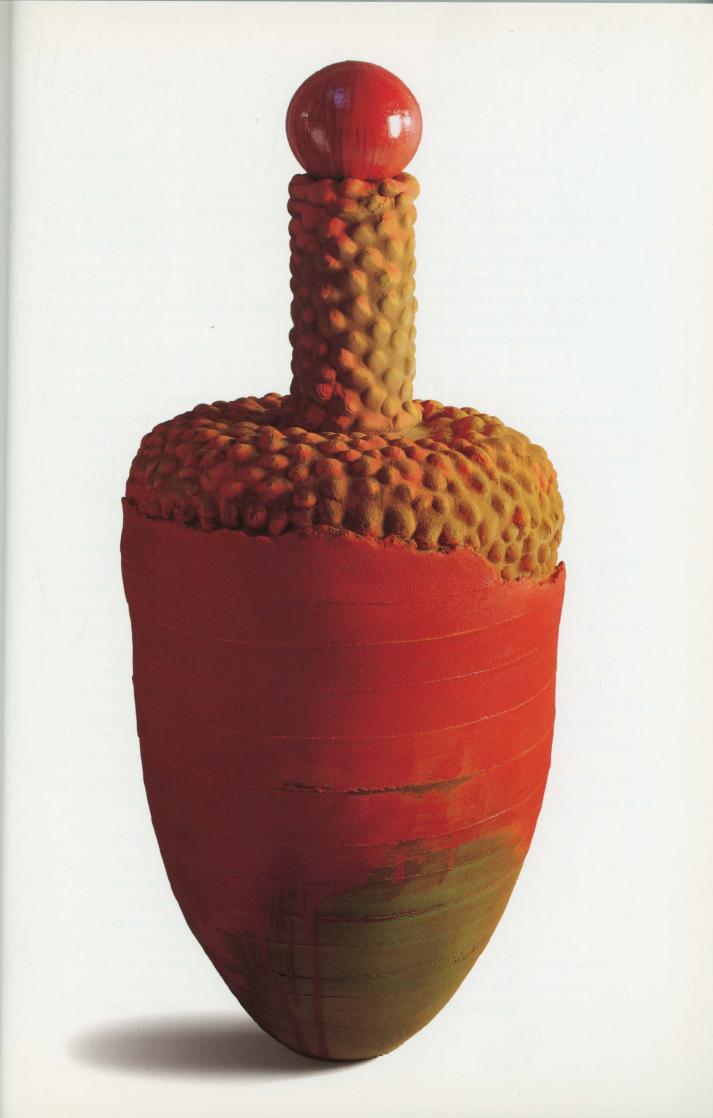
בנין עירית ירושלים.

מלון "רויאל ביץ", אילת.

אוסף צ׳רלס ר. ברונפמן, פלורידה, ארה״ב.

אוסף רוברט וויל, סטוקהולם, שוודיה.

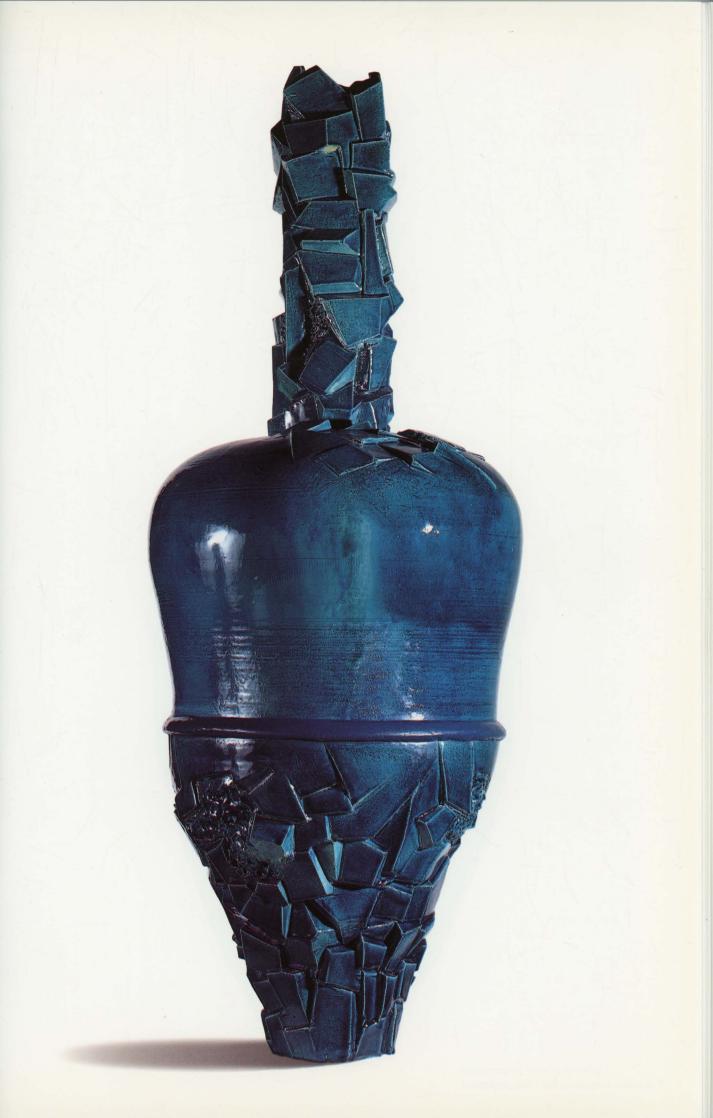
ספריית גימנסיה העיברית, ירושלים.

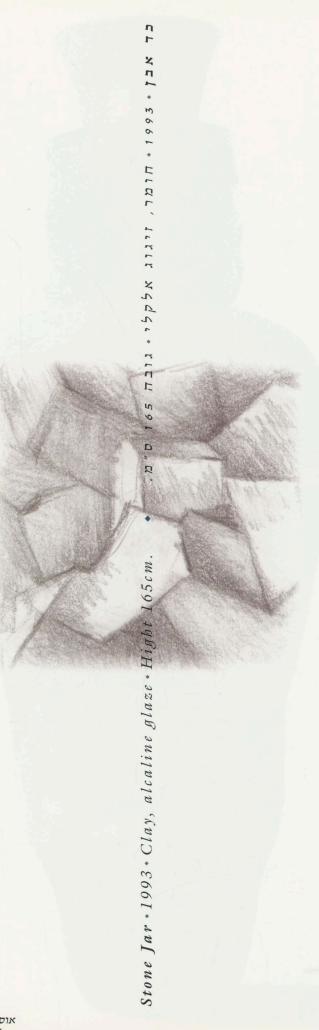

בד הרעל מס' 2 + 1994 - חומר, זיגוג כרום-עופרת + גובה 155 ס"מ. Poison Jar No. 2 . 1994 . Clay, chromium lead glaze . hight 155cm.

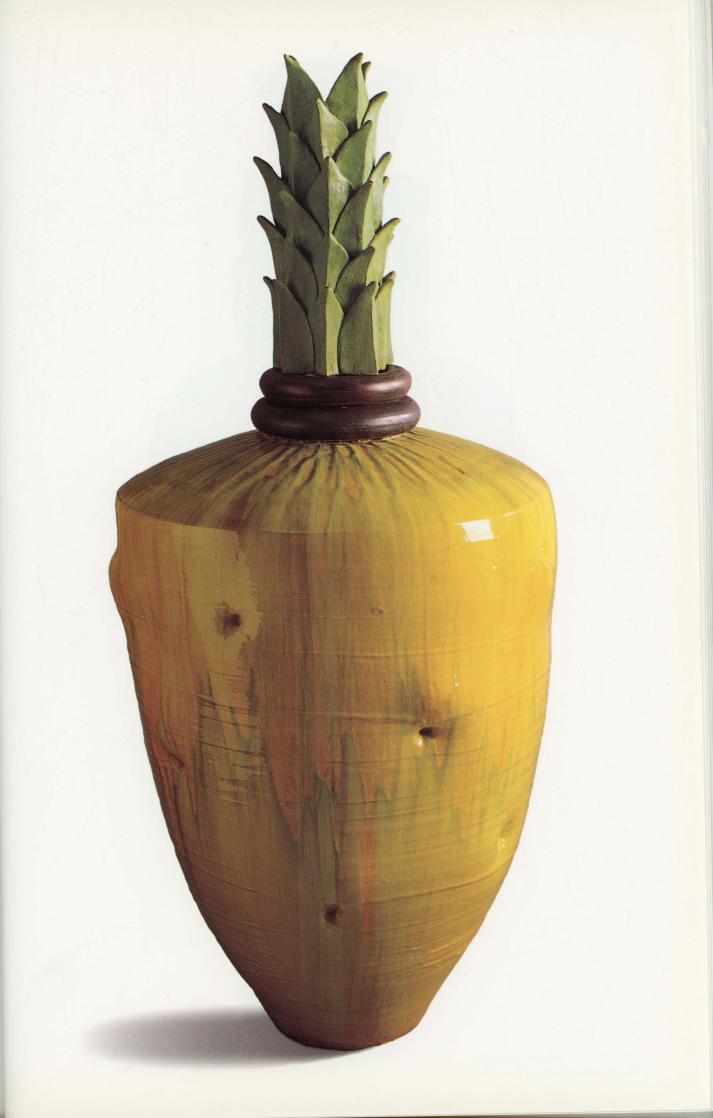

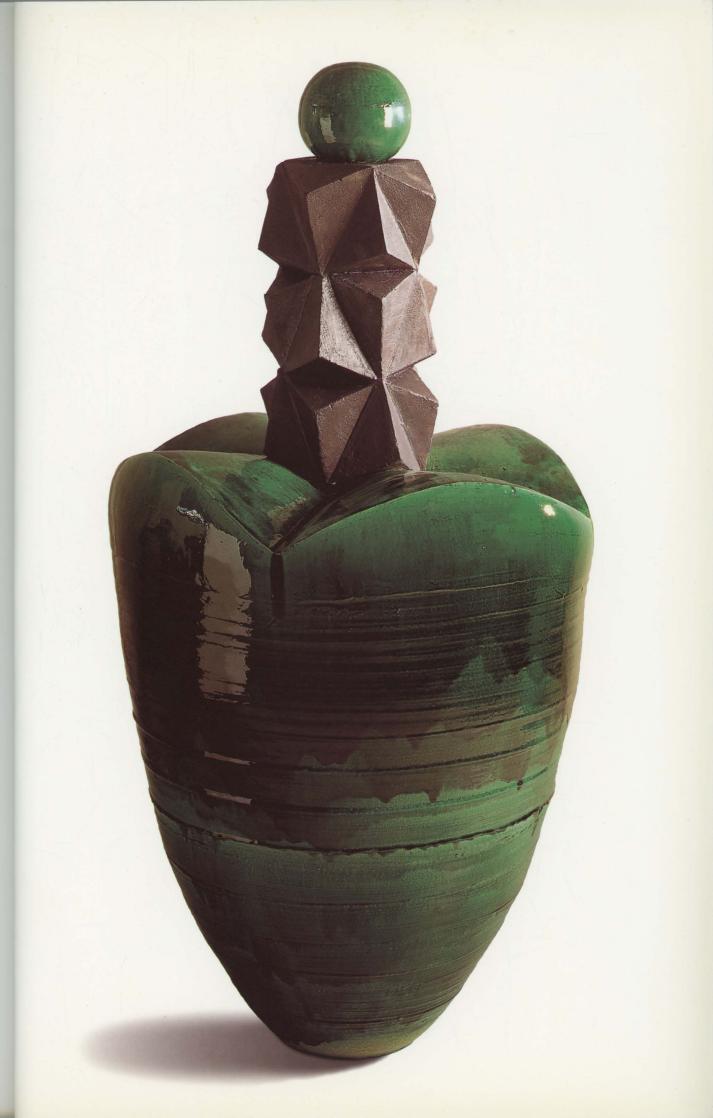

בד הרעל מס' ו • 1993 • חומר, זיגוג כרום-עופרת, פח עופרת • גובה 90 ס"מ.

Poison Jar No. 1 . 1993 . Clay, chromium lead glaze, soft lead . Hight 90cm.

בד אננס מס' 2 + 1991 + חומר, זיגוג עופרת + גובה 135 ס"מ. Pineapple Jar No.2 + 1994 + Clay, lead glaze + Hight 135cm.

בד גבישים • 1994 • חומר, זיגוג נחושת • גובה 1900 ס"מ. Crystal Jar . 1994 . Clay, copper lead glaze . Hight 130cm.

בד "מומינטרול" • 1993 • חומר, זיגוג עופרת-קרקלה • גובה סוו ס"מ. "Mumintroll" Jar + 1993 + Clay, cracle lead glaze + Hight 110cm.

Vine Jar + 1993 + Clay, terra sigilata, copper glaze + Hight 120cm.

כר "שאנג" • 1993 • חומר, זיגוג עופרת, פח עופרת • גובה 1900 ס"מ.

"Tang" Jar + 1993 + Clay, lead glaze, soft lead + Hight 100cm.

Prof. Lidia Zavadsky

1937 Born in Poland.

Education

- 1960 University of Wroclaw, Poland, M.A. Law.
- 1965 Graduate Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem.

Teaching Experience

- 1965 Bezalel Academy of Art and Design, Ceramic Design Dept.
- 1976 Appointed Professor at the Bezalel.
- 1977 Guest Lecturer for series of workshops in Canada
- 1982 Guest Lecturer for McGregor Art School, Toowoomba, Australia.
- 1987 Head of Ceramic Design Dept. at Bezalel Academy of Art and Design.
- 1994 Guest Lecturer for Konstfack-University College of Art and Design, Stockholm, Sweden.

Awards

- 1965 Bezalel Academy's Prize for Exellence.
- 1970 First and Second Prizez for Lamp Design, Ministry of Industry and Commers.
- 1990 First Prize Competition, "Objects of Light", Jerusalem House of Quality.
- 1990 Jerusalem Prize for Sculpture and Painting
- 1992 The Sandberg Grant for Development the Israel Museum, Jerusalem.
- 1994 The America-Israel Cultural Foundation Fellowship.
- 1994 Individual Artist Fellowship three months working period at European Ceramics Work Centre 's-Hertogenbosch, Netherland.

One Person Exhibitions

- 1967 Maskit Gallery, Tel Aviv.
- 1974 Artist's House Gallery, Jerusalem.
- 1977 Ha'aretz Museum, Tel Aviv.
- 1979 Artist's House Gallery, Jerusalem.
- 1981 "Old Jaffa" Gallery, Tel Aviv.
- 1984 "Alef" Gallery, Tel Aviv.
- 1985 "Contemporary Porcelain", New York.
- 1988 Artist's House Gallery, Jerusalem.
- 1988 Horace Richter Gallery, Old Jaffa.
- 1991 Negev Ceramics House, Ramat Gan.
- 1993 Museum Israel, Jerusalem.
- 1994 "Different Design" Gallery Tel Aviv.

- 1994 European Ceramics Work Centre 's-Hertogenbosch, Netherland.
- 1994 Kagelbanan Gallery, Stockholm, Sweden.
- 1995 Kamras Gallery, Borgholm, Sweden.

Selected Group Exhibitions

- 1970 "Ceramics 70" Tel Aviv Museum.
- 1972 Victoria and Albert Museum, London. England.
- 1973 "Ceramics 73" Ha'aretz Museum, Tel Aviv.
- 1974 International Ceramics Competition, Faenza, Italy.
- 1977 Israel Design, Milan, Italy.
- 1981 "Sculpture Process", Tel Aviv Museum.
- 1983 Centre Georges Pompidou, Paris, France.
- 1984 "Still Life", Tel Aviv Museum.
- 1985 Jerusalem Artist's Exhibition, Grand Palais, Paris.
- 1986 Virginia Breier Gallery, San Francisco, California.
- 1988 "International Ceramics", Kyoto, Japan.
- 1988 40 From Israel Contemporary Sculpture and Drawing, Brooklyn Museum, New York.
- 1989 "International Ceramics-Mino 89", Mino, Japan.
- 1989 "Ceramics from Israel", Germany, Poland, Belgium.
- 1990 Contemporary Crafts from Israel, Barbican Center, London, England.
- 1991 International Ceramics, Sopot, Poland.
- 1994 Israel Contemporary Crafts, The National Museum of Modern Art, Tokyo, Japan.
- 1994 Israeli Sculpture in Tefen, the Open Museum, Tefen, Israel.
- 1994-5 24 Artists from Israel, Bowig Gallery, Hannover, Germany.

Public Collections

Museum Israel, Jerusalem.

The Open Museum, Tefen, Israel.

The CRB Foundation, Jerusalem.

The CRB Foundation, Jerusarem.

Municipality Building, Jerusalem.
"Royal Beach" Hotel, Eilat, Israel.

Charles R. Bronfman Collection, Florida, U.S.A.

Robert Weil Collection, Stockholm, Sweden.

Gimnasia Ha'ivrit Library, Jerusalem.

exerts a particularly powerful influence on its final image.

Zavadsky perceives the parts of a jar to be analogous to the Tang dynasty equestrians. Horse and rider are obviously linked, yet each image draws the eye in a different direction. In successful creations, horse and rider are read as one unit. In several of Zavadsky's jars, such as the Stone Jar, the capital resembles the body of the jar because the artist felt that a different design would hamper visual integration, whereas a "chiseled" capital enhances the composition's unity.

A capital may have an abstract geometric design. Alternatively, it may be identified as a flower or fruit, as in the Pineapple Jar.

The capital may also free a jar from excessive severity. Jars influenced by ancient vessels remain somber, however, and the artist decided to forgo the capital altogether, attaching a cylinder instead. The Mumintroll Jar, in orange and yellow, with a grapevine capital, reflects an internal

energy that bursts forth at several weak points.

The capitals progress from figurative to abstract, some expressing a harmonious blend and others contrasting sharply with the jars they adorn. The Jars themselves represent a similarly broad spectrum, some close to the original sources and others very distant from ceramic tradition. Jars in matte colors, for example, draw their inspiration from the world of art, while the glossier vessels are closer to the rich ceramic heritage.

The large size of Zavadsky's jars distances them from the utilitarian sphere. Her jars are not functional. The artist feels no compulsion to create useful items. On the other hand, she willingly accepts the constraints dictated by her

choice of clay as a medium, forgoing the absolute freedom of creativity afforded by painting or sculpture. Zavadsky senses a need for an activity framework, as in her series of jars, demanding attention to form, shape and volume.

Each jar in the series is a sculpture in itself, with its own unique features. The entire series is characterized by impressive three-dimensionality, bold colors and original compositions.

Students at the Bezalel Academy of Art and Design frequently raise existential questions about ceramics in the late twentieth century, when the vessels created by ceramists for millennia can now be produced by a simple, efficient and inexpensive industrial process. Questions of this type divert the

art of ceramics towards non-functional objects, as utensils undergo metamorphosis from art to craft. Lidia Zavadsky finds creating clay vessels to be somewhat sentimental and irrelevant. One needs no functional justification to throw a pot. The creation of a ceramic object gratifies a different kind of need,

unlike other technologies and fields of art.

The creative process is the same as it was thousands of years ago, as is the clay itself, but Zavadsky seeks to impart an additional dimension to her jars. She perceives the clay and the ceramic process as a challenge remaining rich in content over a full and prolific lifetime. She is driven by an aspiration to demonstrate what can be done with clay, using a process ostensibly exhausted in previous periods of history. Zavadsky's work inspires viewers with the same curiosity that motivates her intensive creativity, yielding a wealth of forms, content and colors.

Large Jars is a successful, stimulating and productive adventure. We are eagerly awaiting the next series.

Dr. Michael Levin

Large Jars - The series as an adventure

Lidia Zavadsky created this series of jars in Jerusalem and the Netherlands between 1992 and 1994. Zavadsky tends to create works in series, and the resulting variety within each series originates and develops independently as work progresses. The series comes to an end the moment the artist senses she is repeating herself.

Zavadsky works intuitively, addressing the series as a discovery adventure of indeterminate end. Each jar reflects a different mood. No object is planned in advance and the final form is only determined during the creative process.

It is important to Zavadsky to keep within the limits of her chosen medium. Her work

underscores the typical features of ceramic art, reflecting a wide variety of materials and knowledge-intensive techniques. For the artist, the emerging technical problems and their solution constitute an inexhaustible source of ideas, as reflected in the results. Each jar gives rise to conclusions that lead her to the next one.

In the Large Jars series, Lidia Zavadsky returns to the sources of ceramics in general and those of our own culture in particular.

She began her career as a restorer of ancient vessels uncovered at archaeological digs. Her series of jars includes some vessels resembling ancient jars (Raku Jars nos. 1 and 2), reflecting a dialogue between past and present. The original vessels were designed to be unbroken and functional. Once they broke, they were no longer useful. They remained buried beneath the earth for centuries, until excavation and restoration breathed new life into them. Zavadsky's jars, in contrast, were broken from the outset, planned and manipulated to incorporate a contemporary strength and accent.

The metal strip joining the ceramic elements creates a feeling of power.

Five items from the Large Jars exhibition at the Israel Museum in Jerusalem are now on permanent exhibit at the new Jerusalem Municipality building that opened in 1994. An archaeologically inspired jar by Zavadsky is placed near large authentic vessels from archaeological excavations in Jerusalem and elsewhere in Israel. This physical proximity invites visitors to participate in the dialogue between the distant past and contemporary creativity.

Zavadsky has long been fascinated by the

ceramic art of the Far East, excited by its simplicity, power and internal energy. She took particular interest in the ritual vessels found in Tang dynasty tombs, noting the toxic glazes that the Chinese avoided in their functional items and displaying a special affection for the liquidity of color that

they reflect. Several items in the Large Jars series use these toxic dyes and liquidity. The green jar that Zavadsky created under Chinese influence displays considerable freedom in the blending of sources, as expressed in the grapevine design that originates in Mediterranean culture.

Zavadsky's large jars each comprise two parts: body and head. The artist paid special attention to the integration and combination of these two forms. The jar is an object whose two ends are both relevant and irrelevant to one another. This concept yielded a rich variety of forms and combinations, some identifiable as form born of form. Tension, contrast and incongruity may result between the upper and lower elements of the vessel. The capital at the top of each jar

•

I extend my gratitude to Mr. Robert Weil, whose generosity enabled me to exhibit my works in Sweden and to publish this catalog.

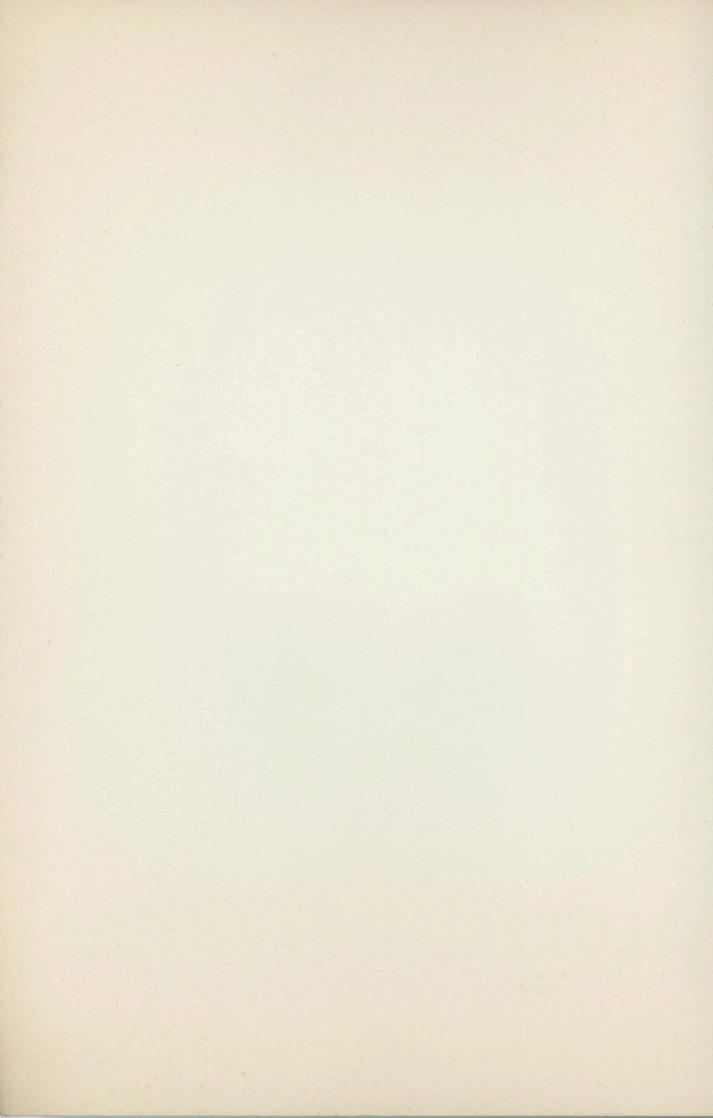
Graphic design:
Roey Koren, Anat Zavadsky
Photography: Avraham Hay
English translation: Zvi Ofer
Production: Contur Productions

Copyright © 1995 All rights reserved, Lidia Zavadsky P.O.Box 8076 Jerusalem 91080 Tel: 972-2-660087

EXHIBITIONS

1993 - Israel Museum, Jerusalem 1994 - Kagelbanan Gallery, Stockholm, Sweden 1995 - Kamras Gallery, Borgholm, Sweden

2001 [LNES) SHAVS

TARS

1 9 9 3 - 1 9 9 4